

velut patuit etiā erigitur ad trianguli $c d h$, planū. Igitur eiusdē trianguli $f g h$, ab axe conī atq; plani $c e h$, cōmunis sectio $e h$, ad planū eiusdē trianguli $c d h$, erigit per xix , propositionē eiusdem li. xi , ele. Eu. paralleli ergo sunt $c i$, $e h$, per propositionē vi , eiusdē li. xi , ele. Eu. Atqui $c i$, parallelus quoq; existit ipsi $d g$ uti patuit, ergo et $e h$, parallelus est eidem $d g$. Et quoniā $c e$, per constructionē tangit parabolē $a b c$, in c , signo, & e , signū cōmune est plano $e c h$, & plano $f g h$, trianguli ab axe conī. Igitur e , signū necessario constituitur in cōmuni sectione $e h$, ipsorū planorū $f g h$, & $c h e$. Atqui velut patuit $e h$, parallelus est, ipsi $d g$, igitur per ppositionē $xxix$, li. i , ele. Eu. angulus $a h e$, æqualis est $a g d$, angulo, igitur etiam æqualis angulo $a h d$, anguli deniq; ad a , recti sunt, atq; duobus triangulis $a e h$, $a d h$, cōmune latus $a h$. Igitur duo triangula $a d h$, $a e h$, sunt æquilatera, per ppositionē $xxvi$, lib. i , ele. Eu. Et quia latera sunt æqualia, quæ æqualibus subtendunt angulis, ergo $a d$, æqualis est ipsi $a e$. Igitur si in dato signo, quæ in rectū rectangulūq; cadit conū parabolē & reliqua ut supra qd' oportuit demonstrare. Sin autē $c g$, circ

cumferētia quadrante mi-
nor extiterit. Igitur planū
tangens conū $f c, g h$, super
 $h c$, recta linea coincidēt cū
dimetiente $f d g$, in partes
 g producto. Coincidat itaq;
super i , signo. Cōnexaq; $h i$
necessario meabit per e , si-
gnū. Nam dicti plani quod
tangit conū super $h c$, recta
atq; plani ab axe trianguli